

Bestendigheid

Schriftgedeelte: Jesaja 64

1 Och, dat Gij de hemelen scheurdet, dat Gij nederkwaamt, dat de bergen van Uw aangezicht vervloten;

2 Gelijk een smeltvuur brandt en het vuur de wateren doet opbobbelen, om Uw Naam aan Uw wederpartijders bekend te maken! Laat alzo de heidenen van Uw aangezicht beven.

3 Toen Gij vreselijke dingen deedt, die wij niet verwachtten; Gij kwaamt neder, van Uw aangezicht vervloten de bergen.

4 Ja, vanouds heeft men het niet gehoord, noch met oren vernomen, en geen oog heeft het gezien, behalve Gij, o God, wat Hij doen zal dien die op Hem wacht.

5 Gij ontmoet den vrolijke en die gerechtigheid doet, degenen die Uwer gedenken op Uw wegen; zie, Gij waart verbolgen, omdat wij gezondigd hebben; in dezelve is de eeuwigheid, opdat wij behouden werden.

6 Doch wij allen zijn als een onreine, en al onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijk kleet; en wij allen vallen af als een blad, en onze misdaden voeren ons henen weg als een wind.

7 En er is niemand die Uw Naam aanroept, die zich opwekt dat hij U aangrijpe; want Gij verbergt Uw aangezicht voor ons en Gij doet ons smelten door het middel van onze ongerechtigheden.

8 Doch nu, HEERE, Gij zijt onze Vader; wij zijn leem en Gij zijt onze Pottenbakker, en wij allen zijn Uwer handen werk.

9 HEERE, wees niet zo zeer verbolgen, en gedenk niet eeuwiglijk der ongerechtigheid; zie, aanschouw toch, wij allen zijn Uw volk.

10 Uw heilige steden zijn een woestijn geworden, Sion is een woestijn geworden, Jeruzalem een verwoesting.

11 Ons heilig en ons heerlijk huis, waarin onze vaders U loofden, is met vuur verbrand; en al onze gewenste dingen zijn tot woestheid geworden.

12 HEERE, zoudt Gij U over deze dingen inhouden? Zoudt Gij stilzwijgen en ons zo zeer bedrukken?

Er zijn in dit hoofdstuk vier woorden die sinds lang vaak bij mij zijn. Dit zijn de woorden: *in dezelve is bestendigheid*¹. Ik denk dat bijna elke morgen, ten tijde van het ontbijt, deze woorden door mijn geest flitsen: *in dezelve is bestendigheid*.

“Uw getrouwheid wordt elke dag getoond
Als wij tot U komen in het gebed.”

Het zijn de goedertierenheden des HEEREN, dat wij niet vernield zijn, dat Zijn barmhartigheden geen einde hebben. Zij zijn allen morgen nieuw, Uw trouw is groot. De wondervolle genade en gunst van de Heere, dat Hij ons niet alleen met deze dingen zegent, dat Hij ons niet alleen deze dingen geeft, maar dat Hij **voortgaat** om ze te geven, ondanks onze gebreken en zonden en het als vanzelfsprekend aannemen van de dingen en ons gebrek aan dankbaarheid. Hij **gaat voort** ze te geven.

In dezelve is bestendigheid. U kunt aan zovele dingen denken: Zijn genade, Zijn vergeving, Zijn onveranderlijke liefde, Zijn erbarming die zich naar ons uitstrekt, de wijze waarop Hij in

---

¹ In het Engels staat hier een woord dat vertaald kan worden door *bestendigheid*, *voortduur*, *gedurigheid* (zie ook de Bijbelverklaring van Patrick, Polus en Wels). In de Statenvertaling staat *eeuwigheid*. Om de lijn van de meditatie vast te houden gebruiken wij hier de Engelse vertaling.

onze nooddrift voorziet, de wijze waarin Hij ons helpt in de voorzienigheid, de manier waarop Hij onze gebeden hoort en verhoort, de wijze waarop Hij ons staande houdt en bewaart, de wijze waarop Hij kracht geeft voor elke dag. Het steunt alles op die heerlijke waarheid: *Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en in der eeuwigheid*. Het is deze altijd vloeiende fontein waarvan wij lezen dat die nooit opdroogt. Het is deze wonderlijke volheid in Christus. Het is niet afkomstig uit waterbakken. Daarin is alleen wat water; deze bakken zijn gebroken bakken en het water lekt eruit. Wat zingen wij ook al weer?

“De rijke fontein van Uw genade
Zijn vol en vrij en staan altijd open.”

Het is dag bij dag; het is uur bij uur; het is ogenblik bij ogenblik.

In dezelve – de dingen van God- *is bestendigheid*. En het is precies het tegenovergestelde van de aardse dingen. Daarin is geen bestendigheid. Er is een ander gering woord dat we kunnen lezen: *wij allen vallen af als een blad*. Dat geldt u en mij persoonlijk, maar ook alles hier beneden, afvallend als een blad. U ziet een schone bloem in de zomer, maar ga daar enkele weken later heen, zij is verdwenen; zij is verdord; zij is doodgegaan. *Wij allen vallen af als een blad*. Het is precies het tegenovergestelde van: *In dezelve is bestendigheid*.

“Het plezier eerlang van de wereldling verdwijnt,
In al zijn vertoning van bluffende pracht;
Duurzame vreugden en blijvende schatten
Kent niemand dan Sions kinderen.”

In dezelve is bestendigheid - dingen die nooit verdwijnen. Om vanavond slechts één ding te noemen: het kleed van Christus' gerechtigheid.

“Steeds nieuw is het kleed van Christus' gerechtigheid;
Geen eeuwen veranderen haar heerlijkheid.”

Wij en alles wat met ons samenhangt, *wij allen vallen af*, maar *in dezelve is bestendigheid*.

Ik zei dat dit sinds lange tijd in mijn gedachten is geweest en ik denk echter ook dat ik er in januari, aan het begin van het jaar, erover geprobeerd heb te preken. Maar hoewel het steeds bij mij was, is het pas sinds een dag of twee dat ik heb opgemerkt wat er op volgt: *opdat wij behouden werden*. Let erop, dit vers lijkt zovele delen te hebben, en in bepaald opzicht kunt u niet zien hoe die alle bij elkaar horen, maar dit is het hoe het mij sinds een dag of twee heeft getroffen: *In dezelve is bestendigheid opdat wij behouden werden*. En als in die geen bestendigheid was, als zij als de wereldse dingen waren, namelijk verdwijnende, dan zouden wij **niet** behouden worden; wij zouden nooit behouden kunnen worden.

Wat, als er geen bestendigheid zou zijn in de genade Gods? Wat, als er geen bestendigheid zou zijn in de waarde van Zijn dierbaar, zondeverzoenend bloed? Wat, als er geen bestendigheid zou zijn in Zijn eeuwige liefde tot zondaren? Waar zouden we zijn? Wat, als deze dingen afvielen als een blad? Maar u vindt twee dingen samengevoegd die God samengevoegd heeft en die geen mens kan scheiden: deze dingen die nooit kunnen verdwijnen, deze

stromen die nooit kunnen opdrogen. *In dezelve is bestendigheid*, en **omdat** in hen bestendigheid is, daarom zullen wij behouden worden.

* * *

Deze meditatie werd gehouden in de Bethelkerk, Luton, door dhr. B.A. Ramsbottom, op maandag 3 maart 2014.